

ΣΠΕΤΣΑΡΙΑ

Ἐν μέσῳ τῶν μεγάλων τῆς πολιτείας θρήνων
καὶ τῶν διαλειπόντων τῆς χώρας πυρετῶν,
ὁ κύριος Τρικούπης θὰ φέρῃ καὶ κινῆρον
τὰ ξεθερμάνη ὄλους, πολίτας καὶ στρατῶν.
Πρὸς τούτους θὲ τὰ φέρῃ καὶ ὀλίγηρ δαμαλίδα,
γὰ τὰ μολιάση μόνος τὴν ἀρρωστη πατρίδα.

Δὲν φθάνει τόση ζάλη γὰ ἔργασίαις τόσαις,
τόση φροντίς γὰ κήτους, γὰ κόμας καὶ γὰ πόλεις,
μὰ τὰ! καὶ ὁ Τρικούπης γυατρός γὰ τὸ καλὸ σας,
αὐτὸς καὶ ὁ Ἀλμπέρτης, αὐτὸς φαρμακοπώλης.
Πρωθυπουργὸν τοιοῦτον δὲν εἶδαμε ἀκόμη,
τὰ ἦναι μὲς ἴστὸ τοῦ κινῆρα, μπόλια, νόμοι.

Τρέξατε θερμασμένοι ἀπόγοι Ἑλλήνων
ἴστὸν κύριον Τρικούπη τὸν ἀγαμορφωτὴ
τὰ πάρετε καμπόσορ δραστήριον κινῆρον
μήπως καὶ οἱ περάσουν οἱ τόσοι πυρετοί.
Μ' ἂν ἔχη θέρη φίλος κανεὶς τοῦ Δεληγάρρη,
αὐτὸς ἀπὸ τῆ θέρη βεβαίως θὰ πεθάρη.

Ὅσοι φονάζουν ζήτω ἀπὸ τὰ θεωρεῖα,
ὄσοι πιστοὶ ἴστὸ κόμμα ἐστάθησαν πρὸ χρόνων,
αὐτοὶ δὲν θὰ πληρώνουν ἴστὴν ρέα Σπετσαρία,
καὶ δωρεὰν κινῆρον αὐτοὶ θὰ πέρουν μόνον.
Λοιπὸν ἀμέσως ὄλοι προστρέξατε ἴστὸ κόμμα,
καὶ ἄλλο γερὸ ρουσφέτι θὰ προστεθῆ ἀκόμα.

ὦ ἰατρὲ μεγάλε, Πρωθυπουργὲ σπετσίερη!
ἂν ἡ πατρίς μας μπόρσα κατήρησε κυρία,
ἀλλ' ὅμως, καθὼς πᾶμε, εἰς τὸ ἴδικὸ σας χέρι
καὶ τῶν ἐθνῶν τοῦ Αἴμου θὰ γίνῃ Σπετσαρία.
Μὰ πρῶτος σὺ κινῆρον χρῆσαι πολλὴν τὰ κάρης,
μήπως τὴν κεφαλὴν σου ὀλίγον ξεθερμάρης.

SOURIS

ΚΑΙ ἌΛΛΟΙ ΠΑΣΣΑΛΟΙ

Ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδεθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπαθάκη
Vademecum ἐπέισθημεν ἀδιστακτικῶς πλέον ὅτι ἡ ἔδρα τοῦ Φυ-
σικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἔχει τὴν περιεργὸν ιδιότητα,
ἀρδευομένη φαίνεται ὑπὸ τῶν ναμάτων τῆς σοφίας τῶν καταλαμ-
βανόντων αὐτήν, ν' ἀναδίδῃ ἀνέκαθεν πασσάλους.

Μετὰ τὸν κ. Καζάκη παρουσιάζεται νῦν ὁ προκάτοχός του κ.
Παπαδόπουλος κατ' οὐδὲν ὑπολειπόμενος καὶ οὗτος τοῦ εὐσεβοῦς
διαδόχου τοῦ λόγφ ἀριθμοῦ καὶ μεγέθους τῶν πασσάλων.

Παραθέτομεν σήμερον ὡς δεῖγμα ὀλίγας περικοπὰς ἐκ τῶν

συγγραμμάτων τοῦ κ. Παπαδοπούλου, ἃς ἀναφέρει ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ ὁ κ. Σπαθάκης:

Ἐν σελίδι 20 § 10 τῆς Παιδαγωγικῆς του τὸ Masse, ὅπερ ση-
μαίνει ὕλην, ὄγκον, μεταφράζει διὰ τοῦ χάος!

Ἐν σελ. 24 § 15. Τὸ «wenn Castor und Pollux stets mit
einander gesehen wurden», ὅπερ σημαίνει «ἂν ὁ Κάστωρ καὶ ὁ
Πολυδεύκης ἐβλέποντο πάντοτε ὁμοῦ ὄντες,» μεταφράζει ὡδὲ πως
«ἂν ὁ Κ. καὶ ὁ Π. περιεπάτουσιν (!) πάντοτε ὁμοῦ!»

Γρίφος (σελ. 53): «Λοιπὸν αἱ πρακτικαὶ ἀρχαὶ οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν
ἢ ἀφομοιωτικαὶ παραστάσεις δι' ὀρισμένους κύκλους βουλευμάτων,
» τῶν ὁποίων ἡ δύναμις στηρίζεται ἐπὶ πληθῶς συμφῶνων ἑαυτοῖς
» βουλευμάτων καὶ αὐξάνει μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, δηλ. πάντων ἐ-
» κείνων τῶν βουλευμάτων, ἐν οἷς ἐφηρημώθησαν αὐταὶ αἱ πρακτικαὶ
κτλ. κτλ.»!!!

—Ἐνῶ αὐτὸς ὄλω μιλεῖ, γυατὶ τὸ ἄλλο κόμμα
Γύρω ἴς τοὺς πάγκους κάθεται μὲ σφαιλιστὸ τὸ στόμα;
—Αὐτὸ καθέννας ἐνοοεῖ καὶ τὸ καταλαβαίνει,
Κρατοῦν τὸ στόμα τοὺς κλειστὸ γυατ' εἶνε μπουκωμένοι.

Ἐπὶ τῇ ἀπαγωγῇ
τῆς ὀγδοηκοντοῦτεδος γραιίας.

Μία γρηοῦλ' ἀγάπησε ἕνα γλυκὸ ἀγόρι
καὶ τὸ ἀγάπησε πολὺ.
ἦταν ἀλάλητο πουλι
ὀγδῶντα χρόνων κόρη.

Μὰ ἴμερα ποῦ καθόντουσαν ἴς ἀγάλματα σπασμένα,
φῶς μου, ἕνα λόγθ θὰ σοῦ ἴπῶ,
φῶς μου, τοῦ λέει, σ' ἀγαπῶ,
τρελλαινομαὶ γὰ σένα.

Ἄπ' τὰ μαλλιά τὴν ἄρπαξε, τὴν φίλησε ἴς τὸ στόμα,
τῆς εἶπε: γὰ ἀναστεναγμοῦς,
γὰ τῆς ἀγάπης τοὺς καῦμοὺς
εἶσαι μικρὴ ἀκόμα.

Μεγάλωσε καὶ ὁ ἴμορφονεὸς παράμερα τὴν φέρνει
καὶ τὴν ἀπάτησε σκληρὰ,
καὶ τώρα, ὦ! τί συμφορὰ!
ὁ Χάρος δὲν τὴν παίρνει.

GUERRIER:

